

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Dubium sextum

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

Nota 70. Unitatem specificam aliquid
 fieri debere desummi ex obto fuiti illius, ita
 ut quod ratio fuitis est una spe, scilicet quod est
 una spe. Cum vero ut dicitur in dupli-
 catis in obto reperitur, ratio scilicet quod et sub
 qua. non facit esse ad unitatem specificam
 scilicet, si ratio fuitis quod, tunc fuerit una, sed
 et potest ut ratio fuitis sub qua, sit una. Ratio
 fuitis quod, est obto nihil est aliud, quam ipsa
 species scilicet quod in tali scilicet explicatur, aut de
 qua proprietates demonstrantur. Ratio vero fuitis
 sub qua est immaterialitas, vel ut alii vocat,
 abstractio à materia, et vocat immaterialitas
 ratio fuitis sub qua scilicet aliquid, quia cum
 intellectus sit potest quodam immaterialis et spiritualis,
 et inter obto et potest debent esse quodam pro-
 pter, hoc abstractio à materia vocat ratio sub qua,
 quia sub tali modo fertur intellectus in obto scilicet.
 unde supra dictum est, rationem fuitis sub qua, esse
 modum quemdam quo habetur vel potest fieri
 obto attingit. Et ita potest fuerint diversae in
 materia, vel diversae abstractiones à materia,
 diversae quod, et distinctae omnia scilicet. quod
 cum verum habet in obto scilicet, in logica quod,
 ut verificetur oportet, quod in suo obto hanc dupli-
 cem quod, habet rationem scilicet et sub qua, Ratio fuitis
 quod est logica explicatur à dubio precedenti.
 Ratio scilicet et species obto ratio dispersa de quo
 demonstrat proprietates. Ratio fuitis sub qua
 est separata

Separatis ab ea materia tam sensibili quam intelligibili.

Nota 20. Ad habitum scientificum vel cognitivum scientificum requiruntur plures species ordinatas, quod tamen species ordinatae non sunt extra ipsam formam, sed potius forma et qualitas quaedam quae in se inclinat ad ordinandum ad finem alium contentis per suas causas seu rationes fontes deductas, quod requiruntur plures species ordinatae quaedam ad formam, patet. Quia quae sunt plura non sunt in unam rem specie et eundem, nisi inter se ordinantur, ut in partibus domus non sunt ordinare domum, nisi ordine quodam disponantur, sed plures species ordinatae in una forma quae una specie. ergo illae debent ordinari quaedam inter se dispositio. patet ista minus ad usum huius contentis scientificum, ergo hoc est visibile, et eundem plures species, hoc si: autem ratiis, et visibilibus. ergo non debent confundi poni sed ordine quodam eadem unari. Quod vero ipsae species ordinatae non sunt ipsa forma extra species. Scientia et habitus cognitivus per se demonstrant, ergo quod distinctum a demonstrante. atque demonstrans nihil est aliud quam species ordinata. ergo forma et quod distinctum a specie ordinata. et ergo scientia, non quod extra species ordinata. His propter magis patet,

Conclusio prima

Logica

Logica
com
ma
to
Probatur
unitatem
autem
numeri
dum
dum
ex
omnibus
propter
quendam

Logica
Probatur
them
qua
circa
qua
propter
fontes
non
seu
quam
non
ergo
Nota
hanc

Logica habet unitatem numeri,
cum à subiecto, ita quod illa sit
una numero, q̄e in unico numero
s̄to intensionis.

Probat̄ur Conatus. et accidens desumit
unitatem numericam à s̄to. sed logica ē
accidens, q̄o et desumet suam unitatem
numericam à s̄to. Probat̄ur major. Et acci-
dens desumit suam entitatem à s̄to, q̄a acci-
dens ē ens in alio, q̄o et desumet unitatem
ex s̄to. patet sequens. Quia unitas fertur
entitatem. minor patet. Et n. logica in
præd̄o camerato qualitatis, q̄o ē accidens
quoddam.

Conclusio secunda.

Logica ē una s̄te infima sc̄ia.

Probat̄ur huc Conatus q̄ eor̄s ē in schola D.
thomæ. Vbi ē una s̄te r̄ōs f̄ntis q̄, et sub
qua, ibi et̄e una s̄te sc̄ia, q̄ versatur
circa talem r̄ōem. sed r̄ōs f̄ntis q̄, et sub
qua logica ē una s̄te. q̄o logica erit una
s̄te sc̄ia. major ē eor̄s. patet minor. r̄ōs
f̄ntis q̄, logica ē ens r̄ōs discretivus, et
r̄ōs f̄ntis sub qua se omni m̄da im̄a titus,
seu abstractus ab om̄i m̄a tam sensibili
quam intelligibili: sed hæc ē una s̄te r̄ōs
nec n. simili ut in plura principia f̄ntis
q̄o minor verba.

Nota h̄ic, nos non accipere logicam in
totam sui latitudine quatenus am̄bit
prop̄ia

propria et opinionones, si n. n. una sit, sed plures, sed accipiuntur tam quatenus ambigunt concludere demonstratos de suo obo et de aliis subferriendity illi. et probat. propria cognoscuntur per habitum n. n. in principium et dicitur solet in intelligentia, concludere vero cognoscuntur per scientiam, sed intelligentia et scientia sibi differunt, q. loq. ca quatenus ambigunt propria et concludere non erit una sibi. Deinde in logica dicitur multae opinionones q. b. essentiam non habitum scientiam si in logica, sed et habitum opinionatum. Opinio a. et scientia non sunt eadem sibi cum habeant diversa media procedenti. q. loq. logica propria in tota sibi habitudine n. n. una, sed plures sibi.

Conclusio tertia

Logica est una simplex qualitas et unus simplex habitus.

Probatur rae. sicut se habet potentia ad sua obiecta et habitus. sicut potentia manens una et eadem simplex qualitas potest attingere diversa obiecta mater, sumat in illis obiectis sibi rationem recipiat. q. et habitus manebit idem in rae qualitatis, obiectis q. habeat plura obiecta mater, sumat illa sub una rae sibi attingat. mai. patet. q. b. minor. nostra potentia intellectiva manet eadem in rae qualitate, licet plura obiecta attingat, q. minor vera. con. sequa bene inferet, si n. deberent poni plures habitus huiusmodi q. b. pluralitatem obrem.

Contra q.

Co
Logica
n. n. an
sibi q.
sibi q.
manet
An huius
quasi sibi
non in q.
p. dicitur
an q.
sibi q.
plures, a
h. n. n. dicitur
tali: et ad
dicitur, non
sibi q.
logica in q.
sibi. Con
q. n. n. sibi
sibi, et
Nota
q. b. sibi
q. b. sibi
sibi q.
in habere
ad agendum
h. n. n. q.
Plures
sibi h.

Conclusio quarta
 Logica artificialis & simpliciter
 necessaria ad res factas, quae more
 facti procedunt; sine facti se totas,
 sine facti aliquas partes tm su,
 manentur.

Ante huius p[ro]p[ri]etatis conuenem Nota 70. Alii,
 quas facti rep[er]i. q[ui]dem facti nuncupant
 non tm more scientifico procedunt; hoc, non
 procedunt artificiose definiendo, sicut deinde,
 arguendo, aut p[ro]bando rem q[ui] deductio[n]em ad
 sua p[ro]p[ri]a, sed vel p[ro]p[ri]etatem p[ro]p[ri]am
 p[ro]band, auctoritate legum, decretum, ut in,
 respondencia; aut euidenti ipsiq[ue] rei clari-
 tate: et ad tales facti quae hae metat[er] p[ro]c-
 edunt, non e[st] vera logica; cum multi olim
 fuerint et forte adhuc nonnulli sint, sine
 logica in finis h[uius] facti fuerunt excellentis,
 fini. Contra 70 nra intelligit de illis facti
 q[ui] more facti p[ro]cedunt. ut sunt p[ro]p[ri]a, meta,
 p[ro]p[ri]a, et alia.

Nota 20 Duplex aliq[ui]d p[ro]p[ri]e dicitur n[on]n[on].
 70 facti quid. 20. Simpliciter.

De facti facti quae, vel ad meli[us] esse de
 illud, sine quib[us] finis haberi pot[est], comediq[ue]
 tm habereq[ue] per illud. ut e[st] q[ui] de necessari[us]
 ad agendum iter, non simpliciter, sed facti p[ro]p[ri]a.
 h[uius] e[st], ad meli[us] p[ro]p[ri]a.

De facti simpliciter illud e[st] sine quae
 finis haberi non potest. ut e[st] q[ui] ad p[ro]p[ri]a.
 Dan

hoc, sicut nam, vel alteram demonstrarem
 abq; logica artificiali posse acq; arbitrari.
 contra hos arguit efficaciter ratio nostra proposita
 nisi forte per statum imperfectum scire intelloyant
 imperfectum modum demonstrandi, quem abq; lo,
 gica artificiali haberi posse facile quod magis.
 potest n. quoniam, hoc quantumvis rusticum ex ipso
 quod ratiis sit, per logicam naturalem intem se. for,
 mare aliquos syllogismos abq; eo q; penetret artificia
 logicalia, tales n. syllogismi non penetrant gene,
 ralium sciam respectu talis sti, q; caret lo,
 gica artificiali, q; sola docet quia rati con,
 sequa bene inferat in similibus demonstrantib.
 Hanc et contrariam intellige non de logica
 sicut res partes quas obinet; sicut partem n.
 sophisticam non videt sicut vera ad acq,
 rendas alias scias, sicut sit multum utilis, ut
 ex his q; in summo libro ultimo. fol. 310. de,
 cimus facile constare poterit.

Quare in q;nto logica sicut partem logicam
 sicut vera. R. Logicam sicut illam partem
 esse veram ad concludendas opinionones ali,
 anam sciam. p. ad cognoscendam con,
 struem syllogismi p; probabilis petis ut cognoscatur syl,
 logis p; probabilis, sed hoc non potest cognosci nisi
 p; logicam sicut illam partem logicam,
 q; sicut illam erit vera. p. ma: ad habenda
 sciam nemo e cognoscere vim demon,
 stratis et limitatem sequa, q; et ad ha,
 ben

bendam opinionem acceptam sibi nemini erit
 cognoscere nisi syllogismi probatis.
 His adde quod logica sicut quae tractat p[ro]p[ri]a
 sicut p[ro]p[ri]a sit vera ad legem q[ui]a derivata sicut
 statum p[ro]p[ri]a, nisi n. q[ui] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 demonstrans et bona q[ui]a non poterit ulla
 demonstrata per quam generat sicut in eo
 sicut affermare, licet n. sit matter p[ro]p[ri]a
 facere demonstrata, non tu fructus, hodie
 cognoscendo enim syllogismi sicut demonstra,
 sicut reducendo ad p[ro]p[ri]a bona q[ui]a, ex
 q[ui]a erit inferat logicam esse p[ro]p[ri]a ad sicut.
 si n. logica e[st] ad eos sicut q[ui]a dicitur in
 vero esse p[ro]p[ri]a, certe ante eos erit am.
 p[ro]p[ri]a sicut via ad h[oc].

Conclusio Ultima

Finis logicae voc.

Finis proximus et intrinsecus logicae docen-
 tis e[st], cognitio sui obiecti. Ob[er] Con[tra].
 Finis intrinsecus sicut p[ro]p[ri]a e[st] cognitio
 sui ob[er]. sicut logica docens e[st] sicut p[ro]p[ri]a
 q[ui]a finis illig[er] q[ui]a et intrinsecus erit cognitio
 sui ob[er].

Ob[er] Con[tra] sicut si aut distinctio p[ro]p[ri]a sicut,
 sicut defunctis ex p[ro]p[ri]a distinctio ob[er]
 ita et unitas, sicut logica non tollit unum p[ro]p[ri]a

dicendum quod quodammodo autem grauius
 imo ipse S. Thomas vocant finem collectio-
 nem multorum specierum, loquuntur de fine
 fundamentatiter, non propter aut finem
 quasi quod finem sit effectus ipsa collectio.
 Sed quod supponat talem collectionem in
 eam a fundamentum.

Obiicies 3°. Multi asserunt, et
 eodem profertissime alias finis absque ulla
 cogitatione logica. quod logica non est propter
 natura in generalis alias finis. quod
 patet. Illud enim de propter natura ad aliquid
 finem quo in se haberi non potest. sed propter
 animus de peccato, et ut historia referunt
 asserunt a natura moralium in logica cog-
 nitione distinctis. Item de Hypocrite referunt
 historia quod fuerit medicus excellentissimus
 absque logica. quod animus natura.

R. Exe probatur illis tres arguuntur relictas
 naturae quod finis illas, quod non in ipse
 finem finem et effectum, finem finem multum
 et in ipse, natura natura natura natura
 de finem quod in ipse effectum finem, quod
 nihil contra nos. Et huc de Quod
 omnibus Proximalibus dicta, et abso-
 luta in ipse facto die S. P. N. Bene,
 dicti Monachum Patriarchae, sufficiant.

anno. 1629.

Index
 Omnium Dubiorum et Conclu-
 sionum in Quaestione prima
 Proximali comprehensarum

	Paginâ
Dubium 1 ^m . Vtrum datur aliqua facultas quae nomine Logica nuncupetur.	323.
Conclusio 1 ^a . In quocunq; homine datur logica naturalis.	327.
Conclusio 2 ^a . Praeter naturam logicam datur et in aliis q; hōib; Logica artificialis.	325.
Dubium 2 ^m . Vtrum Logica sit Scientia vel Ars. Et an sit Realis vel R ^a ta	330.
Conclusio 1 ^a . Logica docens est vere et pprie Scientia.	332.
Conclusio 2 ^a . Logica docens s ^o m partem etiam Topi- cam et Sophisticam ē vere et pprie Scia.	334.
Conclusio 3 ^a . Logica utens quatenus utens non ē Scia.	334.
Conclusio 4 ^a . Logica non t ^o ē Scia, sed et ars s ^o m qd et similitudinarie	336.

339. ^{Conclusio 5^a}
Logica non est sua Rationis sed Rationis
^{Dubium 3^m}
346. Utrum Logica sit sua speculati-
ua vel Practica.
353. ^{Conclusio 1^a}
Logica docens & uere et simpliciter
Scientia speculatiua et non practica.
- ^{Conclusio 2^a}
Logica non est simul practica et
speculatiua.
355. ^{Conclusio 3^a}
Logica utens et etiam habet speculatiua
^{Dubium 4^m}
362. Quid et quotuplex sit Ens
Rationis. Quomodo fiat.
Et quae Causa illius.
- ^{Conclusio 1^a}
367. Essentia entis ratio in eodem quod
habeat tantum esse obiective in
intellectu.
- ^{Conclusio 2^a}
369. Ens ratio dicitur primo in illud
quod habet fundamentum in re. Et
in id quod non habet fundamentum in re.

Conclusio 3a.

Ens raris sicut nec veram nec realem habet evidentiam, ita nec veram nec realem alii cuius causa influxum potest terminare.

371.

Conclusio 4a

Ens raris fit per cognitionem intellectus qua res aliter ac in se sunt cognoscit, ita in quod ens raris tunc habeat propriam et effectam existentiam, quod cognitio non ad fundamentum, sed ad ipsum ens raris ex fundam menti cognoscere resultans terminatur.

372.

Conclusio 5a.

Ens raris non cognoscitur per propriam speciem impressam ab ipso causatam. nec et per speciem expressam entis realis. sed cognoscitur per speciem expressam propriam, median, te tu vel concurrente specie tam impressa qua expressa entis realis.

375.

Conclusio 6a

Causa entis raris in intellectu humano nec ab ulla potentia tam externa qua interna ab intellectu distincta potest causari ens raris, nisi in quantum participet ab intellectu. nec ipsum intellectus divinus potest facere ens raris; nec angelicus nisi in illis quod non ad se clarum et comprehensibile cognoscit.

376.

Dubium 5m

Quodnam sit Obiectum Logice.

380.

Speculatio
non practica
actica et
logica speculatio
fiat.
in illis
in re. Sed
mentu in re

383. Conclusio 1^a.
Obiectum formale et adaequatum Logicae
non sunt voces.

384. Conclusio 2^a.
Neque natura realis sunt Obiectum
formale et adaequatum Logicae.

384. Conclusio 3^a.
Obiectum formale et adaequatum Logicae
non est syllogismus; nec demonstratio. nec argu-
mentatio nec modus differendi stricte sumptus.

385. Conclusio 4^a.
Obiectum materiale remotum Logicae
sunt omnes res mundi. Tres vero quibus men-
tis formam realitatem considerata sunt
obiectum materiale proximum.

386. Conclusio 5^a.
Obiectum formale et adaequatum
Logicae est Ens raris discretivum.

389. Conclusio 6^a.
Ratio formae sub qua Logicae est ab-
stractio ab omni materia tam sensibili,
quam intelligibili.

393. Vtrum Logica Dubium sit
quod ad alias suas referatur. et quod finis illius.

396. Logicae unitatem numericam a se, ita quod illa sit una
numero quod in uno numero habentis.

396. Logicae unitatem numericam a se, ita quod illa sit una
numero quod in uno numero habentis.

397. Logicae unitatem numericam a se, ita quod illa sit una
numero quod in uno numero habentis.

398. Logicae unitatem numericam a se, ita quod illa sit una
numero quod in uno numero habentis.

401. Finis pro et ratione se ad Logicae docentis et Cognis
sui obiecti.

QUEST
DE IX

LIBRIS
MVA

Dubium

Con
Vnde